

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XIX. De Errore vid. supra Emptio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

Equi conductor, si probat equum mortuum esse, de casu illo non tenetur, nisi Locator ipsius culpam probet. *Lugo d. disp. 29. sect. 4. n. 66. in fin.*

CAP. XIX. De Errore vid. supra Entio.

Axioma I.

Error non presumitur, l. si post divisionem 4. C. de jur. & fact. ignor. sed probandus est Mascard. de probat. conclus. 636. & quidem liquidò. Dec. ad l. librarius. n. 4. de Regulis Jur. maxime si error præstatur in facto illius, qui errasse dicitur proprio, utpote qui error injustus esse censetur. Mascardus d. conclus. 636. n. 5. Iustione adversarii carens, l. si existimans 48. de usucap. unde ubi in actu geminato vel triplicato, & ubi ex eo lapsusque temporis aliisque similibus certa & enixa voluntas perspicitur seu elicitur, error non solum prorsus excluditur, sed nec allegari potest. Glossi. in Nov. 134. §. hoc verò jubemus. verb. iustio. & glossi. fin. ad cap. Si quis in ius 3. quest. 3. & ad cap. rescripta 25. quest. 2. Baldus in consil. incip. Schisma possit. sub rubr. C. si quis aliquem test. probib. per l. 22. C. ad SC. Vellejan. Aug. Baro consil. 49. n. 23. Tiber. Decian. resp. 91. n. 15. vol. 8. Goedd. consil. 27. vol. 3. n. 38. Hinc nunquam presumitur quis per errorem quid esse confessus vel asseruisse, præsertim in iudicio, nisi probet simul rem etiam aliter se habere; tunc enim denuo, ex quo hoc probabit, error presumi potest, ante non potest. l. errore 7. C. de testament. rer. 7. ubi Jaf. d. l. si post divisionem 4. C. de jur. & fact. ignor. Bart. in l. non faceret. de confess. n. 10.

Limita I. nisi in uno erret: nam in uno errans probabiliter errat & in altero ei connexo, cum de appendicibus & connexis idem sit iudicium, quod de principali. Cravett. consil. 275. nec possit fieri de uno, quin fiat & de reliquo, c. si quis præbendas. 1. q. 3. quando. ubi Dec. not. 3. extr. de iudic. Goedd. 3. Consil. Marp. 32. n. 148.

2. In donatione. Error enim in dubio magis presumitur quam donatio. Bald. Angel. in l. generaliter. C. de non num. pecun. Bald. consil. 189. in fin. lib. 2. Angel. consil. 13. col. 2. volum. 1. Dec. consil. 350. n. 3. Cravett. consil. 76. n. 14. consil. 142. num. 26. & consil. 149. n. 9. tom. 1. Vult. 1. Consil. Marpurg. 17. n. 34. Decian. consil. 29. n. 75. vol. 2. præsertim in muliere, Alciat. de præsumpt. reg. 3. pres. 21. n. 57. Riccius decis. Lituan. 3. 538.

3. Limitatur in repudiatione aut renunciatione. Ruin. consil. 127. n. 19. vol. 3. Decian. respons. 29. n. 25. vol. 2. Regner. Sixtin. 2. consil. 147. n. 191.

II.

Error, in qualitate admissus, gravior est, quam is, qui in ipso objecto consistit, l. 18. §. si injuria 3. ff. de injur. Phil. Matth. ad l. 56. de R. I. n. 36.

III.

Error facti errore juris est prior, quia factum iure prius est, & ex facto jus oritur. l. 52. §. in cti-

vo 2. ff. ad Legem Aquil. Obrecht. ad tit. C. de jur. & fact. ignor.

IV.

Erratum non censetur, ubi præcessit deliberatio. Glossi. in cap. ex literis. de divort. Rom. consil. 346. Gilman. 2. 2. vot. 4. n. 4. Unde si per scripturam, vel alium actum non ter, vel quater, sed bistantum fiat, vel declaretur, erroris præsumptio tolli dicitur. l. si mulier 22. C. ad SC. Vellejan. Felin. in cap. si cautio. n. 31. de fid. instr. Cephal. consil. 261. num. 11. Dec. consil. 599. n. 5. majorque & plenior quædam deliberatio accessisse censetur, cap. Esti CHRISTUS. de iurejur. Rol. à Valle consil. 60. n. 22. lib. 1. Nicol. Everhard. in loc. top. à geminat. n. 1. Geminatione enim plurium actuum, quibus voluntatis suæ perfectionem, haud obscurè quis potest testari, vim specialis clausulæ ex certa scientia habet, & animum ejus destinatum atque deliberatum arguit. Hinc & nemo errare presumitur, qui longo tempore deliberare potuit, Simon de Prat. consil. 52. n. 6. cent. 3. sæpiusque hoc factum discussit, Jos. Mascard. de probat. conclus. 637. n. 16. Et licet quandoque error in testamenti causa præsumatur, hoc tamen ita est, si illa præsumptio tendat ad testamenti conservationem, ut haud noceat, l. errore 7. ubi Dd. C. de testam. August. Berol. consil. 80. n. 17. vol. 2.

V.

Error & ignorantia sunt diversa. Hermann. Vult. 3. Consil. Marpurg. 35. n. 200. Ignorantia enim est, cum de facto nihil prorsus scitur, nec quis inde quicquam suspicatur. Error verò, cum res sese habet aliter, quam creditur, quomodo primum omnium inter ignorantiam & errorem distinxisse Azonem in summa. C. de jur. & fact. ignor. observavit Menochius lib. 6. præsumpt. 23. n. 4. quem secuti sunt Archidiaconus in cap. in quibus 22. quest. 3. & Alberic. in l. error. n. 1. C. de jur. & fact. ignor. quibus accedit D. Thom. lib. 4. sent. distinct. 30. art. 1. ubi dixit, ignorantiam eò differre ab errore, quod illa sui naturæ & ratione non ponat aliquem cognitionis actum, error verò ponat iudicium perversum de aliquo, atque ita error, ut apertius in d. distinct. 30. dicebat, Albertus Magnus supponit aliquam notitiam ejus, circa quod erratur, eamque ob causam D. Augustinus in Enchirid. c. 17. ad Laurent. quod est relatum in cap. quamvis, distinct. 31. rectè dixit, errorem esse vera pro fallis approbare, ignorare verò esse nihil approbare, cum sit simplex scientiæ privatio, quod ibidem apertius declararunt Præpositus & Turrecrem. vid. & Angel. de Clavali, in sua summa in verb. errare. n. 1. & in verb. ignorantia. n. 6. Similiter & multum interest, an quis errore, an contumaciâ delinquat, l. 38. §. 1. ad L. Jul. de adult.

VI.

Error est medium inter bonam & malam fidem. Panorm. in cap. gravis. n. 17. de restit. spoliat. per l. fin. C. unde vi. Wesl. 1. consil. 6. n. 110. Propterea errorem facti alieni malam fidem non inducere, præsertim quoad possessorem hereditatis, dicitur l. sed etsi lege 25. §. scire 6. ff. petiti-

U 2

here-

hered. Wesf. i. consil. 13. n. 39. maxime si testis & secretus fuerit, cum sic sapissime etiam prudenter fallere possit. l. 2. §. 3. de jur. & fact. ignor. Covarr. 2. part. relit. §. 7. p. 206. Propterea si quis in facto erret, eum potius pro bonæ fidei possessore agnoscat. Wesemb. in §. si quis a non domino. n. 1. Inst. de Rev. divis.

Declara: si nimirum error sit facti alieni, non verò facti proprii, cum hic vulgò irreprehensibilis & tolerabilis habeatur. arg. l. 7. & ibi Gothofred. ad SC. Vellejan. Gilken. 2. de usucap. m. 1. c. 2. n. 1. quod de eo, qui in iure erraverit, dici non poterit ipsi enim facere malæ fidei possessorem, ait Wesembec. diff. loc. quod quoad fructuum acquisitionem, hoc est, quia fructus tantum bonæ fidei possessor lucrari nequeat, admittit. Umm. in disput. 21. ad process. jud. thes. 3. n. 18. indistinctè verò negat Joh. Goedd. ad l. 109. de V. S. num. 5. Petr. Fab. in l. 126. in princ. ff. de R. l.

VII.

Error communis non facit jus. arg. l. 15. ff. de jurisdict. Hottomann. in illustr. quest. 9. 17. Go. vean. 1. var. lect. cap. 6. Harprecht. ad §. 9. Inst. de jur. nat. gent. & civil. Hillig. 1. Don. Enucl. 1. c. 6. lit. A. Bronchorst. l. 1. v. 12. Acum. in disp. Pand. 1. eb. 22. Kubach. cent. 1. D. 7. q. 2. Dn. Parens in quest. Wesemb. disp. 1. quest. 11. pro veritate tamen nonnunquam habetur, ut adum sustineat, l. 3. de offic. prat. §. 17. l. de test. ord. iustus enim error veniæ dignus est, l. 11. §. 8. ad SCum. Macedon. l. 3. in fin. de supell. leg. nec hoc tantum in damno vitando, sed etiam in lucro acquirendo locum habet, l. quod vulgo 11. pro Emptore. utilitatis enim ratio exigit, ne cui iustus error damnum adferat. Cujacius in Paul. ad l. 2. §. 13. pro emptore.

IIX.

Error Scripturæ non obitare debet rei veritati. l. Imperator 8. ff. de stat. hom. l. si liberarim 72. ubi latè Dec. ff. de R. l. gloss. in l. fin. de fideiuss. Bald. in l. si cum ante. C. de donat. ante nupt. veritas enim rerum erroribus non vitatur. l. illicitas 6. §. 1. ff. de offic. prasid. Exempl. vid. in l. 1. C. de contr. stipul. Carpzov. p. 1. consil. 2. defin. 14. n. 4. Unde & testamenta salva manere dicuntur, etiam si scribentis errore quid omisum sit, l. ambiguitates 24. C. de test. intellige, si librarii error sit manifestus, rei veritas commode possit ostendi. arg. l. 4. ff. de fid. instrum. cum in dubio verbis scripturæ stetur, neque error presumatur, nisi probetur, ut patet ex d. l. 3. C. de jur. & fact. ign. cui add. & Alciat. in reg. 3. presumpt. 21. n. 1. & Jac. Menoch. lib. 6. de presumpt. pres. 22. n. 2. Propterea errorem in scriptura probari debere text. sunt in l. de exate 11. §. fin. ff. de interrog. act. l. cum de indebito 25. §. 1. ff. de probat. l. si post divisionem 4. C. de jur. & fact. ignor. Vult. 2. consil. Marp. 29. n. 27.

IX.

Non videntur, qui errant, consentire: fundatur hæc regula in l. 116. §. 2. de R. l. unde nec contractus, quos error copulavit, valent. l. 22. de V. O. quod tamen variè declaratur: aut enim error est in tantum, vel totum. Priori casu iterum versa-

tur vel circa formam, vel circa materiam, Circa materiam si error est, non vitat contractum stipulationis. l. 22. de V. O. pignoris l. 1. §. 2. de pign. aut alios, secus in contractu Emptionis-Venditionis, l. 14. de C. E. Idem in stipulatione obtinet, si error sit circa totum, hoc est, & materiam & formam. l. continius 137. §. 1. de V. O. ad Pec. 1. Enant. 59.

X.

Actus per errorem gestus erranti non nocet. l. 15. ff. de jurisdict. intellige de actu licito & honesto, secus si quid per se illicitè geratur, tunc enim per errorem supervenientem haud sustineri potest. Unde error in persona hominis occisi commissus non juvabit occisorem, quo minus ordinaria poena homicidii teneatur. Carpzovius part. 4. consil. 6. defin. 1. quia & propositum occidendi in genere ad imponendam poenam mortis sufficere docent Ant. Fab. in C. lib. 9. tit. 10. def. 6. & Reinhardus Bachov. in not. ad Treutl. 2. disput. 31. thes. 6. lit. a.

XI.

ERROR excludit consensum, l. 4. §. ult. si quis caut. l. si per errorem 15. ff. de jurisdict. omnium judic. l. si procurator. 35. ff. de acquir. rer. dom. l. non idcirco 9. C. de jur. & fact. ignor. Paris. consil. 150. num. 22. vol. 4. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 198. Bertazol. de clausul. instrum. claus. in gloss. 3. num. 2. Rot. decis. 524. n. 4. apud Farinac. p. 1. recent. Cardinalis Seraphin. decis. 1190. n. 2. Surdus consil. 28. n. 122. Anton. Monach. Lucens. decis. 59. num. 10. Marian. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 2. num. 6. Cels. Bargal. de dolo lib. 2. c. de dolo vero & dolo presumpto, divis. 1. n. 47. Sigismund. Scaccia. de commerc. & camb. §. 1. quest. 7. p. 2. ampl. 19. num. 77. Carolus de Grassi. de except. ad stat. excludens omnes exceptiones, except. 8. num. 2. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. c. 988. num. 6. Duran. Rota decis. 50. num. 19. Errantis nullus est consensus & voluntas. Alex. in l. quadam consulebant, num. 41. ff. de re judic. Paris. consil. 72. num. 60. & consil. 131. n. 36. vol. 1. & consil. 12. num. 98. volum. 2. Socinus jun. consil. 3. num. 28. vol. 2. Roland. consil. 32. num. 70. vol. 4. Menoch. consil. 279. n. 20. & consil. 296. n. 56. & consil. 857. n. 13. & de presumpt. l. 2. pres. 19. n. 9. Surdus consil. 202. num. 10. & decis. 114. num. 10. Bald. consil. 2. num. 55. ita enim error consensum abesse facit ab actu, in quo nihil iuramentum operatur, Ruin. consil. 127. num. 13. & 20. & consil. 137. n. 12. volum. 3. Roland. consil. 13. num. 22. volum. 1. Unde qui errat, non dicitur fateturi. l. non fatetur 2. ff. de confess. [Nec quicquam errantis voluntas disponere, l. 1. Cod. de falsa causa adjecta. l. fin. in princip. ff. de legat. 2. & in l. 2. Cod. de

necess. serv. hered. instit. Christ. Hardeſian. *conſil.* 35. num. 177. vol. 1. Goedd. 3. *Conſil.* Marp. 28. n. 29. imò errantem potius haberi pro contradicente ex Bald. in *l. error.* in *ſin. C. ad Leg. Falcid.* Hyppolit. de Marſil. *conſil.* 218. n. 22. allegat Autor *Conſil.* Argent. *conſil.* 24. vol. 1. n. 90. Sic erronea cauſa vitare dicitur privilegium, gl. in *c. quia 6. de conſang.* Dec. *conſil.* 373. n. 13. Panorm. *conſil.* 101. vol. 1. dicit, unionem Eccleſiarum reddi nullam ex erronea cauſa, quod etiam probat Cravett. *conſil.* 258. n. 12. idem de diſpoſitione ex erronea cauſa reſpondit Dec. *conſil.* 602. n. 16. & *conſil.* 613. n. 9. & de reſcripto, Pariſ. *conſil.* 51. n. 27. ſic vitatur & juramentum ex cauſa erronea præſtitum. Pariſ. *conſil.* 96. n. 24. vol. 1. vitat idem in ſolutum dationem. Pariſ. *conſil.* 81. n. 24. vol. 2. & heredis institutionem. Barbat. *conſil.* 27. col. 7. vol. 1. idemque vitat & laudum latum ab arbitris. Pariſ. *conſil.* 24. n. 146. vol. 2. Dec. *conſil.* 475. num. 14. imò & iudicis decretum vel ſententiam. Barb. *conſil.* 6. vol. 4. col. 10. Pariſ. *conſil.* 81. num. 59. vol. 1. Vult. 1. *Conſil.* Marpurg. 20. num. 55. idem conſeſſionem factam à Principe etiam motu proprio. Socinus ſen. *conſil.* 226. col. ſin. vol. 2. & errantem non amittere rem ſuam probat d. l. ſi procurator 35. ff. de acquir. rer. dom. Tiraq. de retr. lig. §. 1. gloſſ. 2. n. 20. Menoch. *conſil.* 162. n. 28. cum ſeqq.

XII.

[In lata culpa eſſe præſumitur, qui in facto proprio errat, Romanus *conſil.* 392. Ferrer. in ſerm. action. real. verb. compellans. Unde ad revocandum errorem actus proprii non ſufficit probare, rem aliter ſe habere, niſi probentur aliæ quoque circumſtantia, ex quibus verifiſimiliter potuit cadere in errorem, veluti ſi probat ſe calliditate adverſarii inductum ad ſic reſpondendum. Ferrar. *dict.* loc. n. 13. l. hominem 3. ff. pro ſuo l. 1. ff. quando actio de pecul. Gilman. 2. 2. ver. 4. n. 4.] Hinc Error in facto proprio non poteſt allegari, & non relevat ad lucrum captandum, ſecus ad damnum evitandum, ut per Dyn. *conſil.* 13. *Quæſtio talis eſt.* num. 3. verſ. Præterea. Alex. *conſil.* 69. In cauſa. num. 4. cum ſeqq. lib. 3. Brunor. à Sole in locis communib. verb. error. n. 5. Cardoſ. in praxi iudicium. eodem verb. num. 2. Card. Tuſch. tom. 3. lit. E. conſul. 316. num. 5. & conſul. 317. à princip. Joſephus Seſſe Arragon. decif. 138. n. 16. Mar. Antonin. var. reſolut. lib. 3. reſolut. 21. num. 4. Quorum aliqui, præcipuè Brunor. à Sole & Joſe-

phus Seſſe, errorem in facto proprio excuſare ſcripſerunt, ſive tractetur de damno vitando, ſive de lucro captando. Limita, quando error in latam culpam non cadit, quia tunc etiam in facto proprio excuſat. Bartol. in *l. non fatetur* 3. num. 7. ff. de confeſſ. Stephanus Gratian. diſcept. forenſ. tom. 5. cap. 946. num. 37. [Propterea, quod dici ſolet, errorem juris à dolo excuſare. l. ſed eſſi 25. §. ſcire 6. ff. de pet. hered. hoc intelligi debere de errore probabili, non de ſupino vel affectato, ait Zaſ. ad tit. de petit. hered. num. 26.]

XIII.

ERROR juris neminem excuſat, Lap. alleg. 13. in princip. Federic. de Sen. *conſil.* 112. Amice. n. 2. verſ. Quæro ſecundo. ubi quòd Clerici non excuſantur ignorantia juris, quia peritiores conſulere debebant. Cravett. *conſil.* 348. n. 9. & *conſil.* 699. num. 25. Alex. *conſil.* 100. Super primo. n. 7. verſ. Nec dicatur. lib. 7. Roman. *conſil.* 330. Circa primum, in ſin. Cardinal. Tuſch. d. tom. 3. lit. E. conſul. 320. à princip. D. Barboſ. in prælud. l. ſi mora. à num. 16. ff. ſol. matr. ubi quod error Juris non excuſat, niſi conſtet conſuluiſſe peritiores. [Unde non probabilis eſſe dicitur, l. 7. l. pen. ff. de jur. & fact. ign. cum certum ſit & finitum ac in medio poſitum, ut ab omnibus cognoscatur. l. 2. ff. d. tit. Hinc errorem juris conditionem indebiti impedire, ex l. cum quis 10. Cod. de jur. & fact. ignor. l. ſi per ignorantiam 6. l. fideicommiſſ. 7. C. de condiſt. indebit. tueretur Joh. Harprecht. in §. 1. n. 54. Inſtitut. quib. mod. re contr. obl. quod tamen cum mica ſalis accipiendum eſſe ait Carpzovius part. 2. conſtitut. 28. deſinit. 20. num. 6. Ea propter p. 4. conſtit. 15. deſin. 42. num. 11. non aliter accipiendum exiſtimat, quàm de errore juris naturalis, aut quatenus agitur de compendio quærendo vel lucro faciendo. Tum enim errorem juris omnino nocere ex l. 4. l. juris 7. cum legib. ſeqq. ff. de jur. & fact. ignor. probat Jacobus Cujac. lib. 5. obſervat. 39. & in l. nunquam 51. ff. de uſucap. petentibus verò ſuum non nocet. *dict.* l. juris. cum in damnis amittenda rei talem nemini in cauſa civili obefſe traditum ſit in *l. error.* 8. & in l. juris 4. ff. de jur. & facti ignor. Felinus in cap. quoniam. num. 8. de ſimon. Andr. Gail. lib. 2. obſerv. 48. num. 22. Weſemb. in parat. ff. de jur. & fact. ignor. num. 4.] vel quando erratur in articulo Juris dubio & perplexo, tunc error Juris excuſat, Anchar. *conſil.* 324. Pulchrum. in.

princ. Joh. de Imola *consil.* 98. num. 15. Socin. *consil.* 47. num. 10. *vers.* tamen quando esset error. Mazol. *consil.* 109. à num. 32. Curtius jun. *consil.* 28. In causa vertente. num. 8. & *consil.* 6. n. 22. Rot. in Paduana Prioratus 5. Decembris 1614. coram Reverendo Domino meo Pirovano, impressa per Farinacium *decis.* 608. num. 14. p. 2. recent. ac proinde potest bonam fidem producere. Covar. de sponsalib. p. 2. cap. 8. §. 1. num. 9. Pinell. in l. 2. Cod. de rescind. vend. p. 2. cap. 4. n. 40. Joh. Garc. de nobilit. in initio. n. 17. Flam. Paris. de resignat. benefic. lib. 11. quest. 3. n. 64. [Sic errorem juris perplexum ita excusari & justam causam præstare erranti ut errorem facti, respondit Socinus sen. *consil.* 92. n. 13. lib. 4. quare & in acquisitionibus fructuum ita prodesse juris dubii ignorantiam, ut ignorantiam facti. Exemplo dederunt Capiz. *decis.* 10. num. 20. Felinus in cap. de quarta. num. 34. de præscript. Menoch. 1. arbitr. quest. 53. num. 9. Propterea erroris allegationem ob ignorata & incogitata. tam favorabilem dixerunt Dd. ut si quis per assertionem ab adversario factam in eum sit inductus, post sententiam etiam definitivam talis error allegari & corrigi possit. Menoch. *consil.* 54. num. 45. post Socin. sen. *consil.* 92. num. 13. lib. 4. Bart. in l. 1. §. ult. ff. quando act. de pecul. est anal. Regn. Sixtin. 3. *Consil.* Marpurgens. 12. num. 49.]

XIV.

ERROREM corrigens non dicitur quicquam de novo facere, sed jam factum declarasse, ut per l. heredes palam 21. ff. de testam. tradunt Felinus in cap. qualiter & quando, lib. 1. n. 27. *vers.* facit, de accusat. & in cap. 2. num. 16. *vers.* pulebrè. de libelli oblat. Brunor. à Sole in locis communib. verb. error. n. 7. Rot. in Indertina dotium 27. Januarii 1606. coram Patriarcha Manzanedo impressa per Farin. *decis.* 158. n. 2. p. 2. recent.

XV.

ERROR nominis non vitiat dispositionem, si constat de intentione, seu corpore, §. siquidem 29. Institut. de Legat. l. si quis in fundi vocabulo 4. ff. de legat. 1. l. si me in vacuum 34. in princip. ff. de acquir. possess. [l. si in nomine 32. l. que extrinsecus 65. ff. de Verb. obligat. Mantie. de tacit. convent. tom. 2. lib. 14. tit. 10. num. 21. Carpzov. part. 4. constit. 14. defin. 13. n. 5.] Bartol. *consil.* 179. Martinus. num. 2. lib. 1. Gemin. *consil.* 52. n. 3. *vers.* secundo sic. quod duplicatur *consil.* 119. ubi ampliatur, etiam si

erretur in qualitate extrinseca, seu demonstratione, Alexand. *consil.* 118. Visa copia. lib. 7. ubi extendit, licet erretur in pronomine seu cognomine. Rebuff. in praxi, p. 3. signaturæ, verb. denominatio. num. Aloyf. Ricc. in collect. *decis.* p. 5. collect. 1496. Duen. reg. 256. Azeved. l. 13. n. 10. cum seqq. tit. 25. lib. 4. novæ Recop. Cardos. in praxi Judicum & Advocat. verb. error. n. 4. Cardin. Tusch. d. tom. 3. lit. E. concl. 324. Rot. in Salamantina Archipresbyteratus, 1. Julii 1615. coram Martino Andrea, impressa per Farinac. *decis.* 687. n. 5. p. 1. recent. & apud Mantie. *decis.* 138. n. 4. ubi quod error in invocatione Sancti non officit veritati.

CAP. XX.

Erubescere.

ERUBESCIMUS, cum sine lege loquimur, l. illam 19. C. de collation. [vid. Infra alib. 10. cap. 13. axiom. 24.] *auth.* de trien. & semiss. §. consideremus. collat. 3. Nov. 18. Extravag. execrabilis, Joan. 22. col. 13. de prebend. Everhard. in topicis legalib. loco 64. Bald. *consil.* 337. Et premisso, circa fin. *vers.* in contrarium. lib. 3. ubi intelligit, cum loquimur sine lege communi, vel municipali, quia sufficit alteram allegare, & *consil.* 97. Super primo quæsto. num. 2. *vers.* si liceret. lib. 4. ubi quod non est licitum ex proprio capite æquitatem ad distinctiones producere, sed procedendum est per viam silicitam, videlicet per textus legum, & *consil.* 338. Secundum ea. *vers.* Quia erubescimus. lib. 3. & *consil.* 433. in princip. *vers.* idem non possum. lib. 5. ubi quod procedit, quando loquimur sine lege, sine statuto, & sine consuetudine, Abb. *consil.* 20. col. 2. *vers.* & primo præmitto, lib. 2. ubi quod sufficit allegare rationem naturalem, quando non extat lex certa, vel similis, quæ decidat causam, Wesembecius *consil.* 2. n. 1. & sequentib. Thomas de Thomasset. in floribus legum, reg. 109. Surd. *consil.* 158. n. 13. & *consil.* 308. n. 3. & *consil.* 374. n. 12. Monet. in tract. de option. canon. cap. 3. n. 2. Francisc. Molin. de ritu nupt. libr. 3. quest. 39. n. 2. Cardin. Tuschus tom. 3. lit. E. conclus. 331. per totam. ubi num. 7. post Abb. *consil.* 21. in princip. lib. 2. subdit, quod Doctor scribens in iure ad instantiam partis, debet allegare leges & jura: sed quando scribit, vel consultor datur iudicibus, non tenetur allegare leges, neque jura.

CAP.